

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112243333
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1112243333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľky : U. F. S. - S., S. S. S. XXXX/XX, Z., U.: XXXXXXXX, zastúpenej JUDr. Martinom Bašistom, advokátom, Námestie sv. Egídia 95, Poprad, IČO: 37880381, proti odporcovi : Slovenská X. Y. A. S. S., Ž. E. XX, I., o zaplatenie 5.594 euro s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18. júna 2013, č.k. 6 C/162/2012-68, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e .

Odporcovi sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa po úprave návrhu domáhala uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť jej titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci sumu X.XXX euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % za obdobie od 12.1.2006 do zaplatenia .

Rozhodnutie právne odôvodnil § 3 ods.1 písm. d/, § 4 ods.1 písm.a/, § 9 ods.1,2, § 15 ods.1, § 16 ods.1, § 19 ods.1,2 zák.č. 514/2003 Z.z. a skutkovo a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dokazovania jednotlivu aj v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu navrhovateľky. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa preukázané, že na základe splnenia záväzku zo strany navrhovateľky, ku ktorému sa zaviazala v uznesení Okresného súdu Poprad zo dňa 4. 7. 2000, sp.zn. 18 Cb 492/00, bola na podnet oprávneného začatá exekúcia voči navrhovateľke (povinnej) O.. A. D. , súdnym exekútorom so sídlom v Spišskej Novej Vsi . V rámci tejto exekúcie bola dňa 25. 4. 2003 vykonaná dražba nehnuteľnosti, na ktorej bol udelený príklep, tento však nebol udelený, preto sa dňa 23.9.2004 dražba opakovala .Okresný súd Poprad uznesením zo dňa 10. 5. 2005 udelený príklep pre nedodržanie § 140 ods. 1 Exekučného poriadku neschválil. K vykonaniu následnej dražby došlo dňa 27.10. 2005 , kde bol príklep udelený a následne bol uznesením Okresného súdu Poprad z 2. 12. 2005 schválený, pričom exekučné konanie nebolo doposiaľ ukončené. Navrhovateľka považovala za nesprávny úradný postup pochybenie exekútora, ktorý stanovením dátumu dražby nehnuteľnosti v rozpore s § 140 ods. 1 Exekučného poriadku spôsobil neplatnosť dražby zo dňa 23. 9. 2004 pri vymedzení tohto stavu od uverejnenia konania predbežnej dražby 7. 9. 2004 až do právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým schválil príklad udelený v nasledovnej dražbe konanej dňa 27. 10. 2005, t. j. do 11. 1. 2006. V konaní sa domáhala náhrady škody špecifikovanej ako úroky z omeškania za uvedené obdobie, ktoré by inak platiť nemusela za predpokladu, že by súdny exekútor konal riadne a dražbu dňa 23.9.2004 svojim konaním nezmaril.

Súd prvého stupňa s poukazom na odporcom vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku konštatoval, že navrhovateľka sa o požadovanej škode dozvedela dňa 26. 1. 2006, a to doručením uznesenia o schválení príklepu z dražby 27. 10. 2005, ktoré obsahovalo všetky relevantné skutočnosti potrebné pre uplatnenie si nároku (v odôvodnení rozhodnutia bol uvedený dovtedajší priebeh exekúcie vrátane neschválenia príklepu z dražby 23. 9. 2004 a dôvodov jeho neschválenia). Na základe uvedeného dospel k záveru, že navrhovateľke bola ku dňu 26.1.2006 zrejma suma, ktorú bola povinná zaplatiť v rámci exekučného konania, ako aj obdobie, počas ktorého malo dôjsť k ňou vymedzenému nesprávnemu úradnému postupu a tým aj výška škody, ktorú odvodila od úrokov z omeškania, ktoré bola povinná za nárokované obdobie zaplatiť. Mal za to, že trojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie žalovaného nároku uplynula dňa 26.1.2009. Keďže navrhovateľka žiadosť o predbežné prerokovanie nároku doručila odporcovi až dňa 2.5.2012 a návrh podala na súd až dňa 27.12.2012, uplatnila si ho po uplynutí premlčacej lehoty. Vychádzajúc z úvahy o premlčaní uplatneného nároku sa súd prvého stupňa bližšie nezaoberal splnením jednotlivých predpokladov zodpovednosti štátu a návrh bez ďalšieho zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. s prihliadnutím k tomu, že v konaní úspešný odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a dokazovanie, v ktorom by bolo ďalšou úlohou súdu prvého stupňa skúmať splnenie jednotlivých predpokladov zodpovednosti štátu za uplatnenú škodu. Názor súdu prvého stupňa o premlčaní nároku považovala za nesprávny poukazujúc na to, že o škode, ktorú si v žalobnom návrhu proti odporcovi uplatnila, sa po prvýkrát dozvedela až po nahliadnutí do exekútorskeho spisu prostredníctvom jej právneho zástupcu, kedy po prvýkrát zistila, že súdny exekútor si voči nej (ako povinnej v exekučnom konaní) uplatňoval aj úroky z omeškania za obdobie, kedy došlo v dôsledku jeho pochybenia pri výkone exekúcie k opakovaniu predaja predmetných nehnuteľností.

Odporca sa k riadne doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a vo veci súd nerozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánom verejnej moci, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 3 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci : a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1 písm. a/ bod 3 citovaného zákona , vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1,2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods.1,2 citovaného zákona sa nárok na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zrejmé, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je 1. vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy, 2. existencia nezákonného rozhodnutia (nesprávneho úradného postupu) a 3. príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom). Treba dodať, že zákon o zodpovednosti za škodu je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom špeciálnym a ustanovenia Občianskeho zákonníka sa uplatnia vtedy, ak zákon nemá vlastnú úpravu.

Zákon č. 514/2003 Z.z. nedefinuje "nesprávny úradný postup", z obsahu tohto pojmu vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho-ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti.

Ako prvoradá je treba konštatovať, že súd prvého stupňa sa pri odporcom vznesenej námietke premlčania správne ako prvoradou otázkou zaoberal posúdením, či navrhovateľka podala návrh na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci v 3 ročnej subjektívnej lehote začínajúcej plynúť odo dňa, keď sa poškodený (v tomto prípade navrhovateľka) dozvedel o škode . V zmysle ust. § 19 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z. (rovnako ako v zmysle ust. § 106 ods.1 Občianskeho zákonníka) sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých je možné vyvodiť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah. Pojem „dozvie sa o škode,, v zmysle citovaného ustanovenia vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o nesprávnom úradnom postupe, ale i o tom, že vznikla určitá majetková ujma určitého druhu a rozsahu . Uvedené znamená, že predpokladom začiatku plynutia trojročnej subjektívnej premlčacej lehoty je, aby poškodený mal k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať návrh na náhradu škody podľa citovaného zákona na súde .

V posudzovanom prípade pri zhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z vykonaného dokazovania sa odvolací súd stotožňuje so skutkovým a právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci bol navrhovateľkou podaný po uplynutí trojročnej subjektívnej lehoty, ktorá uplynula dňa 26.1.2009. V danom prípade považovala navrhovateľka za nesprávny úradný postup pochybenie exekútora, ktorý stanovením dátumu dražby nehnuteľnosti v rozpore s § 140 ods. 1 Exekučného poriadku spôsobil neplatnosť dražby zo dňa 23. 9. 2004 pri vymedzení tohto stavu od uverejnenia konania predbežnej dražby (t.j. dňa 7. 9. 2004) až do právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým schválil príklad udelený v nasledovnej dražbe konanej dňa 27. 10. 2005, t. j. do 11. 1. 2006. V konaní sa domáhala náhrady škody špecifikovanej ako úroky z omeškania za uvedené obdobie, ktoré by inak platiť nemusela za predpokladu, že by súdny exekútor konal riadne a dražbu dňa 23.9.2004 svojim konaním nezmaril. Je treba sa stotožniť so skutkovým záverom súdu prvého stupňa o tom, že navrhovateľka sa o škode dozvedela najneskôr dňa 26.1.2006 doručením uznesenia Okresného súdu Poprad zo dňa 2.12.2005, č.k. 14 Er 1259/02-31, EX 391/2002 o schválení príklepu súdneho exekútora zo dňa 27.10.2005, na základe ktorého vydražil vo výroku rozhodnutia riadne identifikované nehnuteľnosti. Vychádzajúc z obsahu tohto uznesenia je možné bez akejkoľvek pochybnosti konštatovať, že navrhovateľka jeho doručením (v jej prípade do vlastných rúk) nadobudla vedomosť o skutkových okolnostiach (o uskutočnení príklepu dňa 23.9.2004, o predložení návrhu na schválenie príklepu, o vydaní uznesenia zo dňa 10.5.2005 o neschválení príklepu súdom z dôvodu neuplynutia lehoty 1 mesiaca od vydania vyhlášky o konaní dražby do jej uskutočnenia , ktoré jej bolo rovnako riadne doručené, o upovedomení exekútora zo dňa 29.9.2005 o pokračovaní v dražbe, o dražbe konanej dňa 27.10.2005 s vydraženou sumou vo výške X.XXX.XXX,- Sk) bezpochyby nadobudla vedomosť o skutočnostiach, z ktorých bolo možné vyvodiť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah. Na v konaní produkované tvrdenie navrhovateľky o tom, že o škode, ktorú si v tomto konaní proti odporcovi uplatnila, sa po prvýkrát dozvedela až po nahliadnutí do exekútorského spisu prostredníctvom jej právneho zástupcu, kedy po prvýkrát zistila, že súdny exekútor si voči nej (ako povinnej v exekučnom konaní) uplatňoval aj úroky z omeškania za obdobie , kedy došlo v dôsledku jeho pochybenia pri výkone exekúcie k opakovaniu predaja predmetných nehnuteľností odvolací súd (rovnako ako súd prvého stupňa) neprihliadol. Z obsahu pripojeného Exekútorského spisu A. D., súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. Ex 391/2002 totiž vyplýva, že už dňa 27.1.2006 navrhovateľka vzniesla námietky povinnej voči ďalším trovám exekúcie, v ktorých namietala práve to, že príslušenstvo pohľadávky , t.j. úroky z omeškania sa v jej prípade majú počítať do dňa konania dražby, ktorá bola už 25.4.2003, prípadne do udelenia príklepu, ktorý bol udelený dňa 23.9.2004, pričom výška trov exekúcie sa určuje z čiastky pohľadávky a jej príslušenstva .

S poukazom na uvedené, pri stotožnení s postupom súdu prvého stupňa, ktorý ďalej neskúmal a nezaoberal sa hmotnoprávnymi zákonnými predpokladmi tohto druhu zodpovednostného vzťahu , odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa , vrátane výroku o trovách konania podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. a v konaní plne úspešnému odporcovi , ktorý si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil , túto nepriznal .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.